

Una marea de merda

TIBURÓN III

Diu la notícia: "Els vells són lligats als seus llits en una residència privada de València". Els hi lliguen amb corretges. I les cambres desprenen una fortíssima pudor de pixums.

Els pixums és l'aroma dels habitacles dels vells abandonats. Fa molts anys, anava amb ma mare a visitar una vella amiga que s'havia quedat impedida. Vivia a una residència.

Recordo una llarguissima taula: a banda i banda, hi col·locaven les velles que ja no podien caminar. Les feien assentar en unes butaques de fusta amb un forat al mig, on hi havia un orinal. Durant tot el dia, hi deixaven escolar les seves necessitats. Les velles no feien res, assentades davant d'una taula rànica, amb la fusta corcada. Pixaven i cagaven a cor. I les olors s'ajuntaven en un clam continu, l'únic senyal que estaven vives. El cos manifestava, així, la seua protesta.

L'olor dels pobres és una olor especial. Com de barreja de suor i fusta cremada, una olor que s'encasta a la gola, puja pels narius i agradeix el cervell. L'olor dels més pobres és el reclam inútil d'una misèria sense retorn. Però, si a més de ser pobre ets vell, aquesta olor és una insolència. La higiene, com la salut, són petjades del nostre fariseisme.

I diuen que, aquests vells de València, els

RESIDÈNCIA JUBILATS.

lligaven als llits per la seua seguretat. Una explicació ben hipòcrita: la seguretat de qui? Quin mal pot fer un vell deslligat? Pot ser tastar una espurna de cel, un esquitx de llibertat? Imaginem-nos, si és que podem, què devia passar pel cap d'aquets vells lligats amb corretges, quan les nits són tan lentes i les matineses no arriben mai. Constataven la certitud d'una vida d'esclavatge? Lligats als llits devien deixar que les hores es despreguessin les unes de les altres, hores sense consistència. Qui acaricia un vell lligat amb corretges?

Han de morir un dia d'aquests, puix castiguem-los perquè encara respiren. Són solucions feixistes en una societat que es vanta, davant els Parlaments, d'haver entès els múltiples significats dels drets de l'home. Ací no

hi entren els drets dels vells. Són massa cars, i l'Estat es queixa: n'està pagant massa diners.

Milers de residències -una altra paraula hipòcrita!-, milers de residències per a vells desprenen l'olor d'aquestes excrecions líquides groguenques. Els i les seues orines. Ells enmig de l'evidència escatològica. Com si els altres, els qui no som castigats encara per la condemna de la vellesa, fóssim éssers etoris, espirituals, no sotmesos a les servituds de les funcions regulars. Com deis el mestre Flaubert, una marea de merda bat els murs d'aquesta torre fins a enrunar-la. Però no és la marea de merda dels vells empresonats a les residències, sinó la dels hipòcrites que han convertit el fet d'envellir en una condena d'oblit i perversitat.

FRANKFURU IBAN

EXCELLENTS MENJARS
GELADERIA

C/. Raval de Valencia, 19
Telèfon 964 / 42 62 02
LES COVES DE VINROMÀ

SUPERMERCAT
FERRANDO C.B.

ALDI **GRUPO IFA**

Al seu servei en preus i qualitat

C/. Castelló, 25

LES COVES